

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Mundus Aspectabilis Philosophice Consideratus

Falck, Joseph

Augustae Vindelicorum, 1740

Audiuntur Atomistæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-95848](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-95848)

Hæ sunt potissima rationes, quibus Peripatetici probant ex mysterio Eucharistiæ dari accidentia absoluta: quodsi aliquando verum est, statim inferunt, materiam primam non esse per se sensibilem, cum peracta consecratione maneat totus status sensibilis, qui prior fuerat, & tamen omnis materia & substantia ibidem destruat; igitur materia non est illud, quod videtur, aut tangitur vel odoratur: ergo neque *quantum*, neque *quale*: igitur talis erit, qualem illi describere superius.

Audiuntur Atomistæ.

Atomistæ Catholici, inter quos sunt plures Medici, aliqui etiam Theologi, Sacerdotes & Religiosi, quibus Divinum hoc mysterium vel maxime cordi est, varios excogitant modos, quibus illud explicent sine accidentibus absolutis; quare cum ego mihi proposuerim utriusque Philosophiæ sententias referre, hic etiam proponam illorum conatus. Aliqui recurrunt ad materiam extraneam, quæ lateat in poris, & remanens exhibeat speciem panis. At hæc materia tam parum dici potest accidens & species panis, quam parum aer aut ignis in aqua delitescens dici potest accidens aut species aquæ. Deinde hæc materia in poris nec est talis ac tanta, ut possit totam molem ac speciem panis referre; vel si ita est, ubi prius, & quid erat panis? Hinc jam olim P. Fabri illas panis, ut vocat, *apothecas* explofit.

P. Magnanus existimat, species sacramentales optimè explicari posse, si dicatur illas consistere in actionibus Christi objectivis, quatenus nempe Christus supplet defectum panis, eodem modo tendendo deorsum, resistendo fractioni, titillando linguam, reflectendo lucem in oculos, sicut prius faciebat panis. Confirmat hoc 1. quia nomen species, quo utitur Tridentinum, denotat solam rei apparentiam: per actiones autem Christi objectivas manet apparentia panis, sicuti dum Christus apparuit sub specie parvuli in Eucharistia tempore S. Ludovici, id utique non factum est per qualitates physicas, sed per actiones Christi sensus nostros taliter afficientes. Neque refert, quod ejusmodi species subinde vocentur accidentia panis; id enim fieri potest, quia pani accidunt; quod enim panis recipiat & reflectat lumen, id ei accidentale est, sicut vestes accidentales sunt homini, unde *vestitus* concretum est accidentale. Deinde in hoc Wicleffus erat Hæreticus, quod assereret post consecrationem adesse subiectum, nempe panem & vinum, non autem, quod malè de accidentibus philosopharetur: ergo mens Concilii Constantiensis non fuit quidquam circa accidentia decidere, sed tantum damnare errorem; quod ulterius probatur, quia Cardinalis Petrus Alliaccensis, qui Concilio interfuit, ait, Concilium solum definiisse, quod non remaneat præcedens subiectum accidentium sensibilem, reliquerit autem Theologis disputandum, quid & qualia sint illa accidentia, cum hæc quæstio sit merè physica.

Confirmat 2. quia multi Peripatetici admittunt quantitatem cum materia identificatam, & tamen post consecrationem datur hostiæ extensio impenetrabilis, resistens fractioni, quod certè sine actionibus Christi objectivis non explicatur.

Conf. 3. quia omnes Peripatetici debent hujusmodi actiones Christi admittere: sumptis etenim speciebus Eucharisticis nutrimur; hoc sola accidentia non possunt, nisi DEUS suppleat defectum substantiæ. Similiter cum species vini calefiunt, se rursus ad pristinum frigus reducunt: id sine actione
nova

nova Christi non explicant Peripatetici, cum juxta ipsos pereunte forma substantiali, pereat illius frigoris radix: quod si in his admittatur talis actio, cur non in aliis? Hæc & similia Peripateticis respondent Atomistæ, additis etiam S.S. Patrum textibus, atque ita difficultatem se solvere existimant, ut P. Casimirus Tolosates ex Ordine Seraphico P.P. Cap. in sua Metaph. parte 3. disp. 2. putet, mysterium istud non tantum non officere Recentiorum sententiæ, sed potius illam commendare.

Neque tamen acquiescunt Peripatetici, quibus explicatio hæc torta videtur & impropria, atque à sensu in Ecclesia communiter recepto aliena: nam juxta datam explicationem hæc non sunt accidentia panis remanentia, sed alia nova, nec species in Sacramento permanentes, sub quibus continetur Christus, sed transeuntes continuo, atque in sensibus nostris receptæ. Nutritionem quidem supplet Deus per actionem novam; hæc enim & similia, quæ adveniunt, aut consequuntur, & Sacramento sunt extrinseca, utique suppleri possunt; non autem illa, quæ sunt intrinseca & sine quibus Sacramentum concipi non potest, quale est signum reale sensibile, & non phantasticum, ut loquitur P. Fabri. Deinde esto mens Concilii non fuerit, accidentium existentiam definire, videtur tamen hanc supponere & approbare, dum damnat propositionem Wicleffi; si enim nulla dantur accidentia, propositio Wicleffi, ut jacet, non est falsa; hæc enim propositio: *accidentia non manent sine subjecto*: ex regulis summulisticis resolvitur in istam: Vel nulla dantur accidentia, vel si dantur, cum iis manet subjectum. Quæ propositio, cum disjunctiva sit, ut vera sit, sufficit unius membri veritas, & tamen damnatur à Concilio: ergo vera est ejus contradictoria, nempe: & dantur accidentia remanentia, & non remanet cum iis subjectum. Non igitur datur medium, uti putat P. Casimirus, supponendo accidentia nullo modo manere, quia nulla dantur, nec benè resolvit contradictoriam damnatæ dicendo: vel nulla dantur accidentia, vel si dentur, non remanet cum iis subjectum. Quare admittendum omnino videtur, dari aliqua accidentia, quæ post consecrationem remaneant, qualiacunque demum illa sint, nam de his inter ipsos etiam Peripateticos controversia est: Aliqui eorum colores objectis affixos negant; Arriaga cum Auctoribus à se citatis negat quantitatem à materia distinctam, quamvis hæc præ aliis videatur ad explicandum hoc mysterium necessaria; alii alia; negari tamen non debent omnia. Certè laudatus P. Fabri magnus recentioris Philosophiæ fautor in prænotationibus ad suam Physicam num. 35. in hæc verba prorumpit: *Intelligere non possum, quomodo res admirabilis Divini Eucharistiæ Sacramenti, quæ ad fidem nostram pertinet, subsistat, nisi divine illa species aliquid physicum sensibile ab omni substantia corporea distinctum complectantur.*

C A P U T III.

De forma Mixtorum.

Actum est hæcenus de primis corporum elementis, jam ulterius videndum est, utrum hæc elementa, prima, ut vocant, miscibilia, qualiacunque illa sint, & quantumvis multifariam diversa, sufficiant se solis ad efficienda, quæ in hac rerum universitate videmus, corpora, quæ dicuntur mixta, quia constantur ex illis elementis.

§. I.